

Θεόδωρος Τρύφων, πρόεδρος της Πανελληνίας Ένωσης Φαρμακοβιομηχανίας

«Να σταματήσουμε να εισάγουμε ό,τι παράγουμε»

Η ελληνική φαρμακοβιομηχανία μπορεί να καλύψει το 70% των φαρμακευτικών αναγκών της χώρας με ποιοτικά και οικονομικά φάρμακα και να προχωρήσει σε συγκεκριμένες επενδύσεις και αναπτυξιακές δράσεις, με την προϋπόθεση της άρσης των σημερινών αντικινήτρων, δηλώνει σε συνέντευξή του στο «Π» ο πρόεδρος της Πανελληνίας Ένωσης Φαρμακοβιομηχανίας, Θεόδωρος Τρύφων.

Η ετήσια εκδήλωση της ΠΕΦ στο θέατρο Μπάντιντον είχε φέτος τον τίτλο «Ελληνικό φάρμακο: η λύση για την υγεία, την κοινωνία, την ανάπτυξη». Δώστε μας μια εικόνα της συγκεκριμένης λύσης.

Πιστεύουμε ακράδαντα, και μπορούμε να το αποδείξουμε στην πράξη, ότι η εθνική φαρμακοβιομηχανία μπορεί να συμβάλει στην επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας. Δεν είναι, άλλωστε, τυχαίο το γεγονός ότι σε επίσημες διεθνείς και ελληνικές μελέτες, που έχουν γίνει με παραγγελία των ελληνικών κυβερνήσεων, η φαρμακοβιομηχανία αποτελεί «πρώτο τη τάξει πυλώνα ανάπτυξης» και «εθνικό πρωταγωνιστή» στην προσπάθεια εξόδου από την κρίση και στον στρατηγικό οικονομικό σχεδιασμό για το 2020.

Με 27 σύγχρονες παραγωγικές μονάδες στη χώρα μας, η ελληνική φαρμακοβιομηχανία κατέχει το 60% των θέσεων εργασίας του κλάδου και το 100% των νέων επενδύσεων, ενώ στηρίζει την έρευνα και την καινοτομία, επενδύοντας 30 εκατομμύρια ετησίως σε περισσότερα από 80 ερευνητικά προγράμματα. Παράλληλα, με μια σπουδαία τεχνογνωσία 50 ετών, η ελληνική φαρμακοβιομηχανία προωθεί σταθερές συνεργασίες με ερευνητικούς φορείς στην Ελλάδα και το εξωτερικό, ενώ έχει αναγνωριστεί ως ο δεύτερος πιο δυναμικός εξαγωγικός κλάδος στη χώρα μας. Η ετήσια συνεισφορά της εγχώριας παραγωγής φαρμάκου στο ΑΕΠ της χώρας έχει υπολογιστεί στα 2,8 δισ., ενώ για κάθε 1.000 ευρώ, που δαπανώνται σε ελληνικό φάρμακο, το ΑΕΠ ενισχύεται κατά 3.420 ευρώ.

Σε δημόσιες παρεμβάσεις σας, ωστόσο, τονίζετε πως, με την υφιστάμενη πολιτική φαρμάκου, σε δύο χρόνια δεν θα υπάρχει ελληνικό φάρμακο στην αγορά...

Παρά τον δυναμισμό της, η ελληνική φαρμακοβιομηχανία έχει υποστεί ισχυρά πλήγματα. Η ακολουθούμενη, τα τελευταία χρόνια, πολιτική εστιάζει μονοδιάστατα στην τιμολόγηση των φαρμάκων, τη στιγμή που σε όλη την Ευρώπη η έμφαση δίνεται στο ζήτημα της κατανάλωσης. Ως αποτέλεσμα, έχουμε οδηγηθεί σε ένα στρεβλό σύστημα τιμολόγησης, με συνέπεια τα οικονομικά ελληνικά φάρμακα να υφίστανται καταχρηστικά πολύ μεγαλύτερες μειώσεις από ακριβά εισαγόμενα. Αυτό που συμβαίνει είναι πέρα από κάθε λογική. Το να επιβαρύνονται ασύμμετρα τα οικονομικά ελληνικά φάρμακα, που αντιπροσωπεύουν σε όγκο το 18% και σε αξία μόλις το 25% της φαρμακευτικής δαπάνης δεν εξοικονομεί πόρους για το σύστημα. Μια τέτοια εξέλιξη αναμένεται να οδηγήσει αρχικά στη δημιουργία φαρμάκων δύο ταχυτήτων και, στη συνέχεια, στον πλήρη αφελληνισμό της φαρμακευτικής αγοράς. Είναι προφανές, άλλωστε, ότι οι μειώσεις στις τιμές των οικονομικών ελληνικών φαρμάκων, αργά ή γρήγορα, θα καταστήσουν ασύμφορη την παραγωγή τους, με συνέπεια την

απόσυρσή τους από την αγορά. Έτσι, θα ευνοούν μονοπωλιακά τα εισαγόμενα γενόσημα.

Κατά τη γνώμη σας, η αποκατάσταση του στρεβλού συστήματος τιμολόγησης που αναφέρατε είναι ικανή να μας οδηγήσει στον πολυπόθητο εξορθολογισμό της φαρμακευτικής δαπάνης;

Είναι αναγκαία, αλλά όχι ικανή. Τα ποιοτικά ελληνικά φάρμακα είναι αυτά που θα συμβάλουν ουσιαστικά στην εξοικονόμηση της δαπάνης και, στο πλαίσιο αυτό, δεν χωράει αμφιβολία ότι θα πρέπει να σταματήσουν οι υπέρογκες και μονομερείς μειώσεις στις τιμές τους. Ωστόσο, θα πρέπει να δοθεί έμφαση και στην πρόωθηση των διαρθρωτικών μέτρων που θα ελέγξουν την κατανάλωση φαρμάκων στη χώρα μας. Κι αυτό, γιατί δεν γίνεται σε μια χώρα που σε ετήσια βάση θα φτάσει τα 55 εκατομμύρια συνταγές, σύμφωνα με τα πρόσφατα στοιχεία του ΕΟΠΥΥ, το

βάρος να δίνεται στις τιμές των φαρμάκων. Ο έλεγχος της συνταγογράφησης θα πρέπει να μπει σε πρώτο πλάνο και υπάρχουν συγκεκριμένα εργαλεία, όπως τα θεραπευτικά πρωτόκολλα, η ηλεκτρονική συνταγογράφηση και τα registries των ακριβών θεραπειών που μπορούν να βοηθήσουν σε μια τέτοια κατεύθυνση.

Βλέπετε να αλλάξει καθόλου η αντιμετώπιση της πολιτείας αναφορικά με την απελευθέρωση των αναπτυξιακών δυνατοτήτων της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας;

Αυτό θα φανεί στο άμεσο μέλλον. Κατά τη γνώμη μου, ένα πρώτο πολύ σημαντικό βήμα είναι η διαμόρφωση του προϋπολογισμού για τα φάρμακα σε ρεαλιστικά επίπεδα και σύμφωνα με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο που αφορά στην κατά κεφαλή δαπάνη για τα φάρμακα. Από εκεί και πέρα, το ελληνικό φάρμακο μπορεί αναμφίβολα να αποτελέσει μέρος μιας δυναμικής αναπτυξιακής πολιτικής, παρά το γεγονός ότι μέχρι στιγμής αντιμετωπίζει τον κίνδυνο αφανισμού του από την ελληνική αγορά. Πέρα από τις εξαντλητικές μειώσεις τιμών που έχουν γονατίσει τον κλάδο, τα αλληπάλληλα rebates και clawbacks, σε συνδυασμό με το ισχύον φορολογικό καθεστώς, συνιστούν για τη φαρμακοβιομηχανία μια συνολική μεταφορά πόρων στο Δημόσιο, που φτάνει στο 50%-55% του κύκλου εργασιών μας.

Επιπλέον, το σύστημα προμηθειών φαρμάκων από τα νοσοκομεία, οι καθυστερήσεις στην αδειοδότηση των ελληνικών φαρμάκων και το μέτρο της συνταγογράφησης με βάση τη δραστική ουσία δημιουργούν προνομιακή μεταχείριση, ένα είδος μονοπωλίου, των εισαγόμενων φαρμάκων στην ελληνική αγορά. Παράλληλα, η απουσία δράσεων ενημέρωσης του κοινού για τη χρήση γενοσήμων, που αντιπροσωπεύουν το μεγαλύτερο μέρος της εγχώριας παραγωγής φαρμάκων, αποτελεί ένα ακόμη αντικίνητρο για την ανάπτυξη του κλάδου μας.

Η ελληνική φαρμακοβιομηχανία έχει προβεί σε συγκεκριμένες και κοστολογημένες προτάσεις, τις οποίες πρόσφατα κοινοποιήσαμε σε όλους τους αρμοδίους. Ειδικότερα, τονίζουμε πως με την προϋπόθεση της άρσης των αντικινήτρων, ορισμένα από τα οποία σας προανέφερα, που εξαντλούν το ελληνικό φάρμακο, δεσμευόμαστε να προβούμε σε μια σειρά από ενέργειες που έχουν ορίζοντα υλοποίησης μόλις έξι μήνες, χωρίς κάποιο επιπλέον κόστος. Δηλαδή, με δύο λόγια, μέσα σε κλειστό προϋπολογισμό:

- Δυνατότητα αποτελεσματικής κάλυψης του 70% των φαρμακευτικών αναγκών της πρωτοβάθμιας περίθαλψης και του 50% της νοσοκομειακών αναγκών. Με τον τρόπο αυτόν, θα δημιουργηθεί και χώρος για καινοτόμα φάρμακα.

- Επάρκεια και ποιότητα στις προσφερόμενες φαρμακευτικές θεραπείες.

- Χαμηλές τιμές, που θα οδηγήσουν και σε μειωμένες συμμετοχές των ασθενών.

- Νέες επενδύσεις και ενίσχυση της απασχόλησης και της έρευνας με αξιοποίηση του ακαδημαϊκού και επιστημονικού δυναμικού της χώρας.

- Ενίσχυση του εξαγωγικού προσανατολισμού της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας.

Εμείς είμαστε έτοιμοι να συμβάλουμε αποφασιστικά στην επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας. Τον λόγο τώρα τον έχει η πολιτεία.